

Arrest

nr. 73 710 van 20 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 april 2011 tot weigering de verlenging van een tijdelijke verblijfsmachtiging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 30 november 2009 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 12 juli 2010 de beslissing om verzoeker tot een tijdelijk verblijf te machtigen en hem een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister waarvan de geldigheidsduur verstreek op 30 december 2010 af te geven. Aan

verzoeker werd meegedeeld dat hij een verlenging van deze verblijfsmachtiging kon verkrijgen indien hij een geldige arbeidskaart B en bewijzen van tewerkstelling kon voorleggen.

1.3. Op 19 april 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om verzoeker geen verlenging van zijn tijdelijke verblijfsmachtiging toe te staan. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Weigering verlenging tijdelijk verblijf (zonder bevel)

De A-kaart van betrokkene geldig tot 30.12.2010 kan niet meer verlengd worden.

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van art.9 (9BIS) en art.13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijfs, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van zijn tijdelijke verblijfstitel werden opgenomen in onze vorige instructies dd.12/07/2010: een geldige arbeidskaart B en bewijzen van effectieve tewerkstelling.

Overwegende dat betrokkene voor de verlenging van zijn tijdelijk verblijf geen geldige arbeidskaart B kan voorleggen. Zijn aanvraag voor het bekomen van een nieuwe arbeidskaart B werd geweigerd door het bevoegde ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk gewest op 28/10/2010 (zie weigeringsnummer 2010/1454).

Een kopie van deze weigeringsbeslissing bevindt zich ook in ons administratief dossier.

Wettelijke basis: artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006.

[...]”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 13 van de Vreemdelingenwet.

Zijn betoog luidt als volgt:

“Dat de enige motivering is dat de mijn verzoeker geen arbeidskaart kan voorleggen op datum van de verlenging van zijn verblijfsvergunning.

Dat mijn verzoeker een arbeidskaart bekwam op 01.12.2009 en hij deze had tot 11.11.2010 (stuk 2). Dat hij in deze periode gewerkt heeft bij de Heer [O. H.] van 20.01.2010 tot 11.11.2010 (stuk 3).

Dat de Heer [O. H.] van een zelfstandige activiteit overstapte en in een vennootschapsvorm, zijnde HAID TRADING, zijn commerciële activiteit verder te zetten. Daarom moest alle personeel in een nieuwe vennootschap ingeschreven worden en [e]en nieuw arbeidscontract moest opgesteld worden. De werkgever deed een aanvraag tot bekomen van een arbeidskaart, maar deze werd op 28.10.2010 geweigerd door het Ministerie van het Brussel[s] Hoofdstedelijk Gewest (stuk 4). Daartegen tekende de werkgever beroep aan, maar dit werd verworpen. Op 27.12.2010 deed de werkgever een hernieuwde aanvraag tot het bekomen van een arbeidskaart op basis van een nieuw contract (stuk 5). Op

22.03.2001 werd dit verzoek eveneens geweigerd op vraag van dezelfde werkgever HAID (stuk 6) omdat hij geen verblijfsvergunning meer had.

Terwijl mijn verzoeker voldoet aan de geest van de beslissing, namelijk dat hij moet uit werken gaan en eigen inkomsten verwerven, die hem moeten in staat stellen om in zijn eigen onderhoud te voorzien. Dat sedert 20.01.2010 mijn verzoeker - zonder onderbreking - heeft gewerkt. Dat zijn werkgever, de Heer [O. H.], hem heeft tewerkgesteld. Op deze basis heeft hij een verblijfsvergunning bekomen op 02.09.2009 (stuk 2). Op 27.05.2009 had mijn verzoeker zich reeds ingeschreven bij de V.D.A.B. als werkzoekende (stuk 3). Gezien zijn talenkennis de struikelsteen blijkt voor tewerkstelling, werd hij verzocht eerst Nederlands te volgen, hetgeen hij deed (stuk 4). De cursus die hij volgde [is] de enige die v[oor] een volwassene open staa[t]. Dagonderwijs is niet mogelijk, zodat ten onrechte de F.O.D. BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst vreemdelingenzaken stelt dat de talenstudie "marginaal" is. Hij heeft ook gesolliciteerd bij werkgevers, doch zonder succes (stuk 5). Zijn aanvraag tot steun aan het O.C.M.W. was een tijdelijke vraag, in afwachting van vaste en voltijdse tewerkstelling.

Mijn verzoeker voldoet dus nog steeds aan de criteria zoals omschreven in artikel 40 § 4 van de Vreemdelingenwet. Dat de beslissing van de F.O.D. BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken, eigenlijk de oorzaak is dat mijn verzoeker thans geen arbeidsvergunning meer heeft, gezien op 22.03.2011 geen arbeidskaart kon afgeleverd worden, gezien de verblijfsvergunning op 30.12.2010 verstreken was."

3.2. Verweerder antwoordt dat verzoeker het determinerende motief van de bestreden beslissing niet ontkracht, met name het feit dat geen geldige arbeidskaart B werd voorgelegd. Hij benadrukt voorts dat verzoeker kennelijk op de hoogte is van de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, zodat voldaan werd aan de formele motiveringsplicht en stelt dat verzoeker geen burger van de Unie is en derhalve niet dienstig kan verwijzen naar artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.1. De Raad benadrukt dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.3.2. Artikel 13 van de Vreemdelingenwet, bepaling die verzoeker ook geschonden acht, laat verweerder toe een bevel om het grondgebied te geven aan een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk gemachtigd werd indien deze vreemdeling langer dan de toegestane termijn in het Rijk verblijft. De Raad stelt vast dat verzoeker slechts gemachtigd was om tot 30 december 2010 in het Rijk te verblijven. Verzoeker bevestigt verder dat hij op voormelde datum niet beschikte over een arbeidskaart B en derhalve niet voldeed aan de voorwaarde die door verweerder werd gesteld om een verlenging van zijn verblijfsmachtiging toe te staan. Verzoeker poogt te verantwoorden waarom hij geen arbeidskaart B meer heeft, doch toont hiermee niet aan dat verweerder de bestreden beslissing genomen heeft op basis van incorrecte feiten of op kennelijk onredelijke wijze. Zijn beschouwingen laten dan ook geenszins toe te besluiten dat verweerder artikel 13 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

3.3.3. In de mate dat het de bedoeling lijkt te zijn van verzoeker om ook de schending van artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet aan te voeren moet worden opgemerkt dat verweerder terecht stelt dat verzoeker geen burger van de Unie is en bijgevolg geen rechten kan ontlenen aan voormelde bepaling, die enkel van toepassing is op burgers van de Unie.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK